

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla a dr. Gyulay Emese jogtanácsos által képviselt **felperes neve** (címe)felperesnek - a dr. Szotáczy Gábor ügyvéd által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen visszatérítési igény érvényesítése iránt indított perében a Tolna Megyei Bíróság 2011. március 23. napján kelt 16.P.20.079/2011/5. számú ítélete ellen a felperes által 7. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 200.000 (kettőszázezer) forint másodfokú eljárásban felmerült költséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a peres felek között 2006. január 1. napjától kötelező felelősségbiztosítási szerződés jött létre az alperes által üzemeltetett XXX-000 forgalmi rendszámú személygépkocsira. A megállapodás szerint az alperes negyedévenként volt köteles a biztosítási díjakat megfizetni, mely kötelezettségének 2006. január 6-án, április 4-én és július 3. napján tett eleget. Az esedékes díjat hiánytalanul megfizette. A biztosított gépkocsival 2006. szeptember 11. napján közúti balesetet okozott, a felperes ezért a károsultnak kártérítést fizetett.

A felperes keresetében a károsult részére kifizetett 5.448.102 forint és járulékai megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Keresetét arra alapította, hogy az alperessel kötött szerződés 2006. augusztus 24-én díjnemfizetés miatt megszűnt, mert szerződéskötéskor az alperes kártörténeti igazolást nem csatolt, ezért az A0

fokozatba történt a besorolása. Az igazolás csatolására szóló felhívásaiknak sem tett eleget az alperes, ezért a jogszabály kötelező előírása szerint M4 (Malus 4) osztályba átsorolták, így 21.744 forint további díjfizetési kötelezettsége keletkezett, melyet - felhívás ellenére - nem fizetett meg, ezért az annak esedékességétől, azaz 2006. július 25-től számított 30 nap elteltével a szerződés megszűnt.

Az alperes a kereset elutasítását kérte, arra hivatkozott, hogy ő az alperestől díjfizetésre szóló felhívást nem kapott. Egyebekben pedig az esedékes díjfizetési kötelezettségének eleget tett.

Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította, mert a felperes a perben nem tudta bizonyítani, hogy a szerződésmódosítás létrejött, az alperest a további díj megfizetésére felhívta és így az alperes azzal késedelembe esett.

Az ítélet ellen, annak megváltoztatása és keresetének teljesítése érdekében a felperes fellebbezett. Fellebbezésében hivatkozott arra is, hogy az elsőfokú bíróság megsértette a Pp.3.§-ának (3) bekezdése szerint fennálló tájékoztatási kötelezettségét, ezért súlyos eljárási szabálysértésre hivatkozással az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasítását kérte.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

Változatlanul állította, hogy az átsorolásról szóló értesítést nem kapta kézhez a felperestől, ezért a szerződésmódosítása nem történhetett meg. Egyébként pedig a felperes maga hivatkozott arra az előkészítő iratában, hogy a felhívást egyszerű postai küldeményként adta postára, így a kézbesítés megtörténtét igazolni nem tudja.

A fellebbezés alaptalan.

A felperes fellebbezésében eljárási szabálysértésre hivatkozott, ezért a másodfokú bíróság elsődlegesen azt vizsgálta, hogy az elsőfokú bíróságnak fennállt-e a Pp.3.§-ának (3) bekezdésében előírt tájékoztatási kötelezettsége, s annak elmulasztása olyan lényeges eljárási szabálysértés-e, amely a Pp.252.§-ának (2) bekezdésére tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését indokolná.

Ilyen szabálysértést a másodfokú bíróság a rendelkezésre álló iratok alapján megállapítani nem tudott.

A Pp. hivatkozott rendelkezése szerint a bíróság köteles a jogvita eldöntése érdekében bizonyításra szoruló tényekről, a bizonyítási teherről, illetve a bizonyítás sikertelenségeinek következményeiről a feleket előzetesen tájékoztatni.

A felperesnek keresete sikeréhez azt kellett volna bizonyítania, hogy az alperes a szerződés módosításáról tudomást szerzett, s a vele közölt díjfizetési kötelezettségét nem teljesítette. Az elsőfokú bíróságnak tehát ilyen tartalmú tájékoztatást kellett volna a felperes részére adni.

A felperes az elsőfokú bíróságon tartott tárgyalást megelőzően, 2011. március 19-én érkezett előkészítő iratában bejelentette, hogy az alperes részére a díjesedékeltségéről csekket és felszólító levelet küldött, amely levél egyszerű postai küldeményként került továbbításra, nem tértivevényesen, így annak átvételét igazolni nem tudja.

A felperes ezen bejelentésére tekintettel az elsőfokú bíróságnak nem volt miről tájékoztatni a felperest, hiszen a felperes maga adta elő, hogy bizonyítási kötelezettségének eleget tenni nem tud, ezzel kapcsolatos bizonyíték nem áll a rendelkezésére. Az a fellebbezésben hivatkozott körülmény, hogy az egyszerű postai küldemény postára adását igazolni tudja, nem elegendő annak megállapítására, hogy az alperessel a szerződés módosítása közlésre került. Nem történt tehát eljárási szabálysértés a elsőfokú bíróság részéről.

Nem sértett eljárási szabályt az elsőfokú bíróság azzal sem, hogy nem kézbesítette a felperes képviselője részére a tárgyalási jegyzőkönyvet. A fél részére a tárgyalási jegyzőkönyvet akkor kézbesíti a bíróság, ha abban olyan határozat van, amelyet kézbesítés útján kell közölni. Egyéb esetekben a fél a bíróság kezelő irodáján a jegyzőkönyvet megtekintheti, vagy - illeték lerovása mellett - kérheti a jegyzőkönyv megküldését.

A fentiekre tekintettel a másodfokú bíróság érdemben bírálta felül az elsőfokú bíróság ítéletét.

Az elsőfokú bíróság a tényállást a megalapozott érdemi döntés meghozatalához szükséges mértékben felderítette, abból helyes következtetést levonva, az irányadó anyagi jogszabályoknak megfelelő, helyes érdemi döntést hozott.

A Ptk.537.§-ának (1) bekezdése szerint a biztosítási szerződés a felek írásbeli megállapodásával jön létre. Ezt követően a törvény további rendelkezéseket tartalmaz arra nézve, hogy ez az írásbeli megállapodás mikor tekinthető létrejöttnek. Az 538.§ (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az írásbeli megállapodást, illetőleg a biztosító elfogadó nyilatkozatát biztosítási kötvény kiállítása pótolja. Ha a kötvény tartalma a fél ajánlatától eltér és az eltérést a fél 15 napon belül nem kifogásolja, a szerződés a kötvény tartalma szerint jön létre. Ezt a rendelkezést lényeges eltérésekre csak akkor lehet alkalmazni, ha a biztosító az eltérésre a szerződő fél

figyelmét a kötvény kiszolgáltatásakor írásban felhívta; ha a felhívás elmarad, a szerződés az ajánlat tartalmának megfelelően jön létre. A biztosítási díj a biztosítási szerződés lényeges eleme, így az csak írásban módosítható érvényesen.

A törvény fenti rendelkezésén túl a Ptk.214.§-ának (1) bekezdése szerint a szerződési nyilatkozat, ha azt szóban vagy szóbeli üzenettel tették, a másik fél tudomásszerzésével válik hatályossá; az írásban vagy távirati úton közölt nyilatkozat hatályosságához pedig az szükséges, hogy az a másik félhez megérkezzék.

A törvény idézett rendelkezéseiből egyértelműen következik az, hogy a felek között létrejött biztosítási szerződés módosítása csak akkor lehet érvényes, ha a felperes által kezdeményezett módosítás - még ha az jogszabály által előírt kötelező módosítás is - a másik félhez megérkezik. Miután a felperes kezdeményezte a szerződés módosítását, ezért őt terheli annak kötelezettsége, hogy a módosítás alpereshez való megérkezését -az alperes ellenkező állításával szemben - a perben bizonyítsa. Ennek hiányában a Ptk. hivatkozott rendelkezései szerint a fennálló szerződés módosítása nem történt meg, abból - a perbeli esetben - az alperesre a Ptk.198.§-ának (1) bekezdése szerinti teljesítési, díjfizetési kötelezettség nem keletkezett. A felperes legalábbis nem tudta bizonyítani a szerződésmódosítás bekövetkeztét, azt, hogy az alperes az őt terhelő biztosítási díj megfizetése iránti kötelezettségét nem teljesítette, amelynek a jogkövetkezményeit a Pp.164.§-ának (1) bekezdése szerint neki kell viselnie.

Tévesen hivatkozik a felperes arra az állandó bírói gyakorlatra, hogy a csekk vagy a fizetési felszólítás késedelme, vagy hiánya nem menti a kötelezett díjfizetési késedelmét. A jelen esetben ugyanis nem az esedékes díj megfizetéséről, illetőleg annak hiányáról van szó, hiszen az alperes az esedékes díjfizetési kötelezettségének - a felperes által sem vitatottan - maradéktalanul eleget tett. Egyéb fizetési kötelezettsége a szerződés érvényes módosítása hiányában nem keletkezett. A felperes által hivatkozott eseti döntések kizárólag az érvényes szerződésből fakadó kötelezettségek teljesítésével kapcsolatos esedékes díjfizetési kötelezettség elmulasztására vonatkozó bírói gyakorlatot mutatják, amelyekkel nem azonos a jelen perben elbírált eset tényállása.

Alapítottnak állapította meg tehát a felperes a biztosítási szerződés megszűnését. A biztosítási esemény a kockázatviselés időszaka alatt következett be, ezért a káresemény folytán kifizetett összeg visszatérítésére az alperes az alkalmazandó 190/2004 (VI.8) Korm. rendelet 8.§-ának (3) bekezdése és annak 1. számú melléklete 9.pontjának (3) bekezdés h) pontja alapján nem köteles.

A kifejtett indokokra is tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság - keresetet elutasító - ítéletét a Pp.253.§ (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A felperes fellebbezése sikertelen volt, ezért a Pp.78.§ (1) bekezdése értelmében köteles megfizetni az alperes másodfokú eljárásban felmerült költségét. Az alperest

képviselő ügyvéd munkadíjának összegét az ítélőtábla a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2.§-a (1) bekezdésének *a)* pontja alapján állapította meg, a 4/A.§ (1) bekezdése szerint általános forgalmi adóval növelt összegben.

A másodfokú bíróság a felperes ítélet ellen előterjesztett fellebbezését a Pp.256/A.§-a (1) bekezdésének *f)* pontja és (3) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el, figyelemmel arra is, hogy tárgyalás tartását a felek egyike sem kérte.

P é c s , 2011. szeptember 13.

dr. Szentpéteriné dr. Bán Erzsébet s.k. a tanács elnöke, előadó bíró, dr. Kutasi Tünde s.k. bíró, dr. Döme Attila s.k. bíró